

ماروپله
فائقه ميرصمدى

www.ketab.ir

داستان زندگی مدینه:
ادمین کanal داعش در ایران

مارو پله

سرشناسه: میرصادی، فائقه، ۱۳۶۲ | عنوان و نام پدیدآور: مارو پله: داستان زندگی مدنیه ادمین کانال داعش در ایران / فائقه میرصادی. | مشخصات نشر: قم: انتشارات شهید کافل‌می، ۱۳۹۸. | مشخصات ظاهري: ۴۰۴ ص. | شاپك: ۹۷۸-۶۲۲-۶۶۰۹-۶۳۰ | وضعیت فهرست توییسی: فیبا | موضوع: داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴ | موضوع: ۲۰th century Persian fiction -- | رده‌بندی کنکور: PIR ۸۳۶۱ | رده بندی دیویسی: ۸۲/۳۲۸ | شماره کتابخانه‌سی ملی: ۵۸۹۶۴۱۳

نویسنده: فائقه میرصادی
شماره کان: ۱۰۰۰ نسخه
چاپ: هفتم، پاییز ۱۴۰۲
شماره: ۵۰۰،۵۰۰ تومان
قیمت: ۹۷۸-۶۲۲-۶۶۰۹-۶۳۰
طراح جلد: محمد صمدی
ویراستاری: سید امید مرتضوی
صفحه آرایی: یوسف امینی

تمامی حقوق برای نشر شهید کاظمی محفوظ است

دفتر مرکزی نشر و پخش: قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران، طبقه اول، فروشگاه ۱۳۱
| شماره تماس: ۰۸۴۴-۳۷۸۴-۲۵ | www.manvaketab.ir | سامانه پامکوتاه: ۳۰۰۰۱۳۴۳۱

@nashreshahidkazeem

باشگاه مخاطبان

فهرست

۹	مقدمه
۱۳	
۱۴	فصل اول؛ بازگشت
۲۳	عبدالفتاح
۲۹	قندی گل خانم
	باباجی
۳۵	
۳۶	فصل دوم؛ دستگیری
۴۱	حیاط خانه پدری
۴۵	راهروهای طولانی
۵۴	اتاق بازجویی
۷۰	سلول سفید
۷۸	اتاق شیشه‌ای سودابه
۸۶	آرزوی سفر هرات
۹۸	حیاط درختی
۱۰۸	کوچ از تاجر آباد
۱۱۷	غیرب و فقیر
۱۲۸	اتاق عبدالباسط
۱۳۶	گوشی قسطنی
۱۴۹	نقطه کور
۱۶۵	برچسب کفر
۱۷۷	کفاره راسی
۱۸۶	میز لعنتی
۱۹۹	راه فرار
	زیر سایه شریعت

پتوی سربازی

۲۰۵

فصل سوم؛ زندگی

۲۱۱	روستای مومند
۲۱۲	دیار هجرت
۲۲۳	قفس داعش
۲۳۱	کارت مهاجرت داعش
۲۴۲	بیمارستان جلال آباد
۲۵۱	هتل شب‌های هلمند
۲۷۴	چرخ خیاطی
۲۹۴	سالن ملاقات
۳۰۵	سرزمین خلافت اسلامی
۳۱۷	میز کار باز جو
۳۳۹	دادگاه
۳۴۷	کف کفش احمد
۳۵۴	آقای الگو
۳۶۴	در بزرگ آهنی
۳۷۷	مار و پله
۳۸۷	فصل چهارم؛ برهوت تنها بی
۳۹۵	پرده آخر
۳۹۶	

دو سال قبل شرایطی فراهم شد که خانم مدینه را دیدم. ماموران امنیتی قبل از این دیدار، قدری درباره زندگی مدینه، فرزندان، محل زندگی و سطح سواد و اخلاق او توضیح دادند. وقتی قصه به روزهای فرار و دستگیری مدینه رسید، مشتاق شدم زودتر او را ببینم؛ زنی که با دو بچه راهی افغانستان شده، مدتی آنجا زندگی کرده و بعد دست بچه‌هایش را گرفته و از سرزمین داعش فرار کرده و برگشته ایران.

در تصور من، مدینه زنی قدبلند و با هیکلی متوسط بود، اما بعد از ورود او مبهوت شدم؛ زنی ریزنفشن با قد کوتاه. سلام و علیکی کردیم و دست دادیم، گشاده‌رو و خوش صحبت بود. میان صحبت‌هایش چند بار از برادرها تشکر کرد که رفتار خوبی با او داشته‌اند.

بعد از آن روز، بارها مدینه را دیدم و پایی قصه زندگی اش نشستم. در روزهای اول دیدار، رسمی و مختصر حرف می‌زد و با ملاحظه بسیار، ولی کمی بعد گفت: «من همه چیز را به شما می‌گویم، سال‌هاست دلم می‌خواهد با کسی درد دل کنم.»

از مدینه خواستم درباره همه زوایای زندگی اش حرف بزنم، بارها از من می‌رسید: «اینا به

چه درد شما می‌خوره؟» پراکنده و با ترس از آینده به سوال‌ها پاسخ می‌داد؛ ترس از آینه که بعد از انتشار این قصه، چه اتفاقی برایش می‌افتد و چه سرکوفت‌ها و تهمت‌هایی می‌شنود. بعد از دیدار هم، مدینه پیام می‌فرستاد و احوال پرسی می‌کرد. جای یک رفیق شفیق در زندگی اش خالی بود، مثل همین الان که با سختی و مشقت زندگی می‌کند.

به جای توضیح بیشتر درباره مدینه و زندگی اش، خوب است وقت بگذارید و کتاب را بخوانید و به این فکر کنید چه بسیارند آدم‌هایی که در کشور ما زندگی می‌کنند و با وجود فرهنگ و زبان مشترک، آنها را نمی‌شناسیم. روز اول، تصور من از روحیات و درونیات مدینه، همان قدر اشتباه بود که مشخصات ظاهری اش را حدس زده بودم. ما به اطراف خود بی‌توجهیم. گاهی خلاهای زندگی، آدم‌ها را به سمتی می‌برد که حس می‌کنیم کیلومترها از ما فاصله دارند. تا وقتی این خلاها را نشناشیم، دلیل دوری و افتراق خود و اطرافیان را درست تشخیص نمی‌دهیم و در شناخت و حل مساله به بیراوه می‌رویم. فرق من و مدینه، در اختلاف میان مذهب شیعه و سنی نبوده و نیست.

باید باور کنیم اصلاح نگاه شهری زده ما در جلوگیری از انحراف بعضی آدم‌ها موثر است، اما در این زمینه ضعف داریم، ما شناخت کامل و همه‌جانبه‌ای از گروهک‌ها نداریم و نمی‌توانیم دلیل پیوستن به تشکیلات تکفیری را درک کنیم. مناسفانه تا دلایل را کشف و آسیب‌شناسی نکنیم، چرخه پیوستن به گروهک‌ها برقرار است و این روند ادامه دارد. عوامل ساده‌ای مثل ترس از تامین معیشت خانواده و فرزندان یا خودنمایی در گروه دوستان، ممکن است زن و مرد یا نوجوانی را به سمت عضویت در گروهک و حتی عملیات انتحراری ببرد.

چیزی که بیش از اصل کتاب و قصه زندگی مدینه، فکر من را درگیر کرد، شباهتها و تفاوت‌های ما و مدینه بود و این که کدام راه، برای ما بیراوه است؟

این کتاب می‌تواند زنان زیادی را از آسیب‌هایی حفظ کند که بیانه و رنگ و بوی دین و اعتقادات دارند. ماجراهایی در زندگی مدینه اتفاق افتاد که او را به سمت ترس از مرگ یا بی‌آبرویی سوق داد.

فراز و نشیب زندگی برای زنی که در فضای رفاه شهری سکونت دارد، فرقی ندارد با روزگار دختران آذری، کُرد، لُر، عرب، بلوج، خراسانی و ترکمن. وجه اختلاف ما با هم، اثر انگشت است، همان امور شخصی که اثرباری در تقدیر ما ندارد.

بعد از مطالعه این پرونده و شنیدن قصه زندگی مدینه، فهمیدم میان دنیای شیرین مادری و اتهام امنیتی، فاصله کوتاهی است و برای هیچ کس بعید نیست.
از تمام دوستانی که در فرآیند نگارش کتاب، کمک کردند، سپاس‌گزارم.

فائقه میر صمدی

یکشنبه دهم شهریور
۱۳۹۸
اول محرم ۱۴۱۴